

[Finansministeren.]

befolkningen, både i by og på land, skal have en særlig hård beskatning på dette område. Det er i lyset af denne holdning, man må se de ændringer med de 9 pct.s rentesrentetilæg, som jeg har foreslået. Jeg kunne forstå, hvis de, der angriber dette for at være for gunstigt, samtidig sagde: vel, så må vi gennemføre ensartede regler for al ejendomsomsætning her i landet. Så var der i hvert fald en saglig motivering hvis man ville stille befolkningsgrupperne ens over for kapitalproblemet, altså over for denne særlige indkomstskat. Så længe man kører det ensidigt og fastholder, at en bestemt gruppe skal have en ekstraordinært høj beskatning af kapitalgevinster, så synes jeg, man er ude på en ensidig og urimelig stillingtagen til dette problem.

Ud fra disse betragtninger må jeg i hvert fald fastholde, at de lempelser, som jeg har foreslået, er både rimelige og hensigtsmæssige. Men dermed være ikke sagt — og det gælder for øvrigt både lovforslaget og selve loven — at jeg ikke vil være parat til under udvalgsbehandling at drøfte disse problemer. Jeg vil også altid være modtagelig for forslag, der måske er bedre end dem, jeg selv har fremsat, det skal der ikke herske nogen tvivl om, for der kan fremkomme synspunkter, som kan være fornuftige i så henseende.

Når vi har forhøjet de 65 pct. til 75 pct. af det, jeg kalder de virkelige kapitalgevinster, ja, så ligger der ganske enkelt til grund det synspunkt, at hvor der er tale om disse store kapitalgevinster ud over den inflation, der finder sted, da mener jeg, at det er rimeligt, at man også strammer og skærper beskatningen. Jeg mener, det er rimeligt.

Forslaget er bygget op sådan, at det provenumæssigt skulle være i balance; lettelsen i den ene ende skulle opvejes af skærpelserne over for disse særlig store kapitalgevinster.

Man har rejst spørgsmålet om at gøre ekspropriationer helt fri for kapitalvindingskat, og det kan der selvfølgelig være meget, der taler for, men der vil vel også være noget, der taler imod. Det kan efter min opfattelse ikke være rimeligt at sige, at hvis en mand får eksproprieret, så skal han have erstatning uden beskatning, men hvis en anden, der i og for sig også kunne eksproprieres, altså er i en ekspropriationssituation, laver en frivillig aftale, måske frivilligt sælger til

det offentlige, så skal han betale kapitalvindingskat. Jeg gør altså opmærksom på, at dér er nogle problemer, som ikke er så helt enkle, og som bevirker, at en fritagelse for beskatning i ekspropriationstilfælde ikke ville virke rimeligt. Jeg gør også opmærksom på, at hvis man generelt fritager ekspropriation for beskatning, kan man godt komme ud for, at arealer eller ejendomme, der har haft en ekstraordinær stor værdiltilvækst, og som så bliver eksproprieret, bliver fuldstændig fritaget for denne beskatning, og det ville vel i og for sig også kunne virke lidt anstødeligt.

Principielt synes jeg altså, der er meget tiltalende ved at gøre ekspropriationer fri for særlig indkomstskat, men jeg peger på, at disse andre problemer i de overvejelser, jeg har haft forud for dette lovforslags fremsættelse, har gjort, at jeg i hvert fald ikke har villet fremsætte et lovforslag, hvorefter ekspropriationserstatninger var fritaget for kapitalvindingskat. Jeg gik så den anden vej og forhøjede det fradrag, som kunne komme ind i billedet, altså foreslog en forhøjelse af fradraget til 30.000 kr. i disse tilfælde. Det er klart, man kan diskutere, om 30.000 kr. er det rigtige tal eller der burde gælde et andet tal. Der kunne måske også findes andre former, som det kunne være værd at overveje i så henseende.

Jeg tror, at selve rentesrenteprincippet, de 9 pct. og ekspropriationsproblematikken vel nok er nogle af de hovedpunkter, som man i udvalget vil komme til at beskæftige sig mest med.

Jeg behøver naturligvis ikke at sige, at jeg er absolut ikke enig med fru Dagmar Andreasen i hendes bemærkninger. Det ville jo fuldstændig ændre vort samfundssystem, hvis man tænkte sig at følge fru Dagmar Andreasens bemærkninger, og det ville hurtigt tappe erhvervslivet for den hårdt tiltrængte kapital.

Formålet med ændringerne i loven er, at man inden for de områder, der er berørt af den særlige indkomstskat, fortsat skal have mulighed for at skifte virksomhed, skal have mulighed for at udvide produktionen, skal have mulighed for, at det offentlige ikke tapper disse områder for kapital. I forvejen betaler man jo, som det er blevet nævnt, hvert år en afgift igennem de faste skatter, og det har endda været en stigende afgift.